

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Кафедра кримінально-правових дисциплін

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан юридичного факультету

Віталій СЕРЬОГІН

« 29 » _____ 2024 р.

Робоча програма навчальної дисципліни

КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

рівень вищої освіти
галузь знань
спеціальність
освітня програма
вид дисципліни
факультет

перший (бакалаврський)
08 Право
081 Право
Право
вибіркова
юридичний

Програму рекомендовано до затвердження Вченою радою юридичного факультету
протокол № 1 від "28" серпня 2024 року

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ: Олексій БОНДАРЕНКО, доцент кафедри кримінально-правових дисциплін юридичного факультету ХНУ імені В.Н. Каразіна, кандидат юридичних наук, доцент

Програму схвалено на засіданні кафедри
кримінально-правових дисциплін
протокол № 1 від "26" серпня 2024 року

В.о. завідувача кафедри кримінально-правових
дисциплін
_____ Гліб РИБАЛКО

Програму погоджено з гарантом освітньої професійної програми Право

Гарант освітньої професійної програми Право
_____ Дмитро ЛУК'ЯНЕЦЬ

Програму погоджено науково-методичною комісією юридичного факультету
протокол № 1 від "28" серпня 2024 року

Голова науково-методичної комісії юридичного
факультету

_____ Ганна ЗУБЕНКО

ВСТУП

Програму навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» складено відповідно до освітньо-професійної програми підготовки фахівців з вищою освітою першого (бакалаврського) рівня за спеціальністю 081 Право.

1. Опис навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» є формування у студентів уявлення про порядок і умови виконання та відбування кримінальних покарань, виховання в них потреби систематично оновлювати свої знання та творчо застосовувати їх у майбутній професійній діяльності.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни є формування таких інтегральних, загальних та спеціальних (фахових, предметних) компетентностей: здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі професійної правничої діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування правових доктрин, принципів і правових інститутів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов (інтегральна); здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях (**ЗК 2**); знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності (**ЗК 3**); здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні (**ЗК 11**); прагнення до збереження навколишнього середовища (**ЗК 15**); здатність застосовувати знання завдань, принципів і доктрин національного права, а також змісту правових інститутів, щонайменше з таких галузей права, як: конституційне право, адміністративне право і адміністративне процесуальне право, цивільне і цивільне процесуальне право, кримінальне і кримінальне процесуальне право (**СК 7**); знання і розуміння особливостей реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права (**СК 8**); здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти (**СК 11**); здатність до консультування з правових питань, зокрема, можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів, відповідно до вимог професійної етики, належного дотримання норм щодо нерозголошення персональних даних та конфіденційної інформації (**СК 14**).

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми, студенти мають досягти таких результатів навчання:

в межах формування інтегральної компетентності студенти повинні

знати сутність та зміст основних доктринальних понять кримінально-виконавчого права, його загальних засад та інститутів; норми чинного

кримінально-виконавчого законодавства; правовий статус засуджених; порядок і умови виконання та відбування кримінальних покарань;

вміти давати правове обґрунтування рішень; аналізувати юридичні факти; тлумачити та правильно застосовувати нормативно-правові акти, які регулюють порядок і умови виконання та відбування кримінальних покарань; робити кваліфіковані висновки та надавати консультації; приймати рішення і вчиняти дії у точній відповідності до закону;

володіти термінологією кримінально-виконавчого права; навичками роботи з нормативно-правовими актами; навичками аналізу юридичних фактів та правових норм, що є об'єктом професійної діяльності; навичками вирішення правових проблем та застосування правових норм.

В межах формування компетентності **ЗК 2**

студенти повинні

знати норми чинного кримінально-виконавчого законодавства, практику відбування та виконання кримінальних покарань;

вміти правильно визначати коло нормативно-правових актів, які підлягають застосуванню; робити кваліфіковані висновки та надавати консультації; приймати рішення і вчиняти дії у точній відповідності до закону;

володіти навичками роботи з нормативними актами; обґрунтування власної точки зору; вирішення проблемних питань і колізій.

В межах формування компетентності **ЗК 3**

студенти повинні

знати систему чинного кримінально-виконавчого законодавства, основні теоретичні і практичні проблеми порядку і умов виконання та відбування кримінальних покарань;

вміти об'єктивно сприймати та аналізувати тенденції, що мають місце під час виконання та відбування кримінальних покарань, правильно визначати правові приписи, які належить застосувати;

володіти навичками обґрунтування власної точки зору, прийняття відповідних рішень, які відповідають вимогам закону.

В межах формування компетентності **ЗК 11**

студенти повинні

знати права і свободи людини та громадянина в Україні, права та обов'язки засуджених, цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства;

вміти сприяти засудженим у реалізації своїх прав і обов'язків;

володіти навичками сприяння засудженим у реалізації своїх прав і обов'язків.

В межах формування компетентності **ЗК 15**

студенти повинні

знати користь навколишнього середовища для держави і суспільства;

вміти зберігати навколишнє середовище під час виконання кримінальних покарань;

володіти навичками зберігання навколишнього середовища під час виконання кримінальних покарань.

В межах формування компетентності **СК 7**

студенти повинні

знати сучасні доктринальні підходи до правового регулювання основних інститутів кримінально-виконавчого права; мету і завдання кримінально-виконавчого законодавства; принципи кримінально-виконавчого законодавства, виконання і відбування покарань; правила тлумачення закону з метою правильного його застосування; судову практику, у тому числі Рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини, постанови Верховного Суду та Пленуму Верховного Суду;

вміти аналізувати юридичні ситуації, правильно їх кваліфікувати та визначати правові приписи, які належить застосувати, а також обирати правові форми та способи реагування залежно від фактичних обставин; характеризувати зв'язки конституційного, адміністративного, цивільного, кримінального, а також адміністративного процесуального, цивільного процесуального права з кримінальним процесуальним правом;

володіти навичками використання інститутів суміжних галузей права та судової практики під час відбування та виконання кримінальних покарань, роботи з нормативно-правовими актами, що є їх джерелами; аналізу юридичних фактів та правових норм, що є об'єктом професійної діяльності; вирішення правових проблем та застосування норм різних галузей права під час відбування та виконання кримінальних покарань.

В межах формування компетентності **СК 8**

студенти повинні

знати питання, які вирішуються судом під час виконання вироків та після виконання вироку, а також порядок вирішення судом питань, пов'язаних із виконанням вироку;

вміти давати правову оцінку юридичним фактам та визначати, які правові норми належить застосувати у відповідних фактичних обставинах; приймати рішення і вчиняти дії у точній відповідності до кримінального процесуального та кримінально-виконавчого закону;

володіти навичками складання та мотивування відповідних кримінальних процесуальних рішень.

В межах формування компетентності **СК 11**

студенти повинні

знати вимоги кримінально-виконавчого законодавства та відомчих нормативно-правових актів щодо порядку і умов виконання та відбування кримінальних покарань;

вміти аналізувати відповідні фактичні обставини, давати їм правову оцінку;

володіти навичками правильного прийняття відповідних правових рішень.

В межах формування компетентності **СК 14**

студенти повинні

знати способи захисту прав та інтересів засуджених, вимоги професійної етики, перелік персональних даних та конфіденційної інформації засуджених;

вміти здійснювати консультування засуджених із правових питань;
володіти навичками консультування засуджених із правових питань.

Студент повинен досягнути таких програмних результатів навчання: здійснювати аналіз суспільних процесів у контексті аналізованої проблеми і демонструвати власне бачення шляхів її розв'язання (ПРН 2); використовувати різноманітні інформаційні джерела для повного та всебічного встановлення певних обставин (ПРН 8); самостійно визначати ті обставини, у з'ясуванні яких потрібна допомога, і діяти відповідно до отриманих рекомендацій (ПРН 9); пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів (ПРН 20); застосовувати набуті знання у різних правових ситуаціях, виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки (ПРН 21).

1.3. Кількість кредитів 5

1.4. Загальна кількість годин 150

1.5. Характеристика навчальної дисципліни	
За вибором	
Денна форма навчання	Заочна (дистанційна) форма навчання
Рік підготовки	
2-й	2-й
Семестр	
4-й	4-й
Лекції	
32 год.	6 год.
Семінарські заняття	
32 год.	4 год.
Самостійна робота	
86 год.	140 год.

1.6. Заплановані результати навчання:

знає: сутність та зміст основних доктринальних понять кримінально-виконавчого права, його загальних засад та інститутів; норми чинного кримінально-виконавчого законодавства; правовий статус засуджених; порядок і умови виконання та відбування кримінальних покарань; норми чинного кримінально-виконавчого законодавства, практику відбування та виконання кримінальних покарань; систему чинного кримінально-виконавчого законодавства, основні теоретичні і практичні проблеми порядку і умов виконання та відбування кримінальних покарань; права і свободи людини та громадянина в Україні, права та обов'язки засуджених, цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства; користь навколишнього середовища для держави і суспільства; сучасні доктринальні підходи до правового регулювання основних інститутів кримінально-

виконавчого права; мету і завдання кримінально-виконавчого законодавства; принципи кримінально-виконавчого законодавства, виконання і відбування покарань; правила тлумачення закону з метою правильного його застосування; судову практику, у тому числі Рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини, постанови Верховного Суду та Пленуму Верховного Суду; питання, які вирішуються судом під час виконання вироків та після виконання вироку, а також порядок вирішення судом питань, пов'язаних із виконанням вироку; вимоги кримінально-виконавчого законодавства та відомчих нормативно-правових актів щодо порядку і умов виконання та відбування кримінальних покарань; способи захисту прав та інтересів засуджених, вимоги професійної етики, перелік персональних даних та конфіденційної інформації засуджених;

вміє: давати правове обґрунтування рішень; аналізувати юридичні факти; тлумачити та правильно застосовувати нормативно-правові акти, які регулюють порядок і умови виконання та відбування кримінальних покарань; робити кваліфіковані висновки та надавати консультації; приймати рішення і вчиняти дії у точній відповідності до закону; правильно визначати коло нормативно-правових актів, які підлягають застосуванню; робити кваліфіковані висновки та надавати консультації; приймати рішення і вчиняти дії у точній відповідності до закону; об'єктивно сприймати та аналізувати тенденції, що мають місце під час виконання та відбування кримінальних покарань, правильно визначати правові приписи, які належить застосувати; сприяти засудженим у реалізації своїх прав і обов'язків; зберігати навколишнє середовище під час виконання кримінальних покарань; аналізувати юридичні ситуації, правильно їх кваліфікувати та визначати правові приписи, які належить застосувати, а також обирати правові форми та способи реагування залежно від фактичних обставин; характеризувати зв'язки конституційного, адміністративного, цивільного, кримінального, а також адміністративного процесуального, цивільного процесуального права з кримінальним процесуальним правом; давати правову оцінку юридичним фактам та визначати, які правові норми належить застосувати у відповідних фактичних обставинах; приймати рішення і вчиняти дії у точній відповідності до кримінального процесуального та кримінально-виконавчого закону; аналізувати відповідні фактичні обставини, давати їм правову оцінку; здійснювати консультування засуджених із правових питань;

володіє навичками: роботи з нормативно-правовими актами; аналізу юридичних фактів та правових норм, що є об'єктом професійної діяльності; вирішення правових проблем та застосування правових норм; обґрунтування власної точки зору; вирішення проблемних питань і колізій; прийняття відповідних рішень, які відповідають вимогам закону; зберігання навколишнього середовища під час виконання кримінальних покарань; використання інститутів суміжних галузей права та судової практики під час відбування та виконання кримінальних покарань, роботи з нормативно-правовими актами, що є їх джерелами; аналізу юридичних фактів та правових норм, що є об'єктом професійної діяльності; вирішення правових проблем та застосування норм різних галузей права під час відбування та виконання

кримінальних покарань; сприяння засудженим у реалізації своїх прав і обов'язків; консультування засуджених із правових питань.

2. Тематичний план навчальної дисципліни

Розділ 1. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Тема 1. Поняття кримінально-виконавчого права, його предмет, метод та місце в системі права України

Поняття кримінально-виконавчого права та його місце в системі права. Предмет та метод правового регулювання кримінально-виконавчого права. Система та принципи кримінально-виконавчого права.

Тема 2. Кримінально-виконавче законодавство України

Кримінально-виконавчий кодекс України: структура та загальна характеристика. Міжнародні норми в галузі виконання покарань. Стандарти поводження із засудженими універсального і регіонального характеру та їх врахування у національному кримінально-виконавчому законодавстві.

Тема 3. Правовий статус засуджених

Загальна характеристика правового статусу осіб, які відбувають покарання. Основи правового статусу засуджених. Суб'єктивні права засуджених. Законні інтереси засуджених. Юридичні обов'язки засуджених.

Тема 4. Органи і установи виконання покарань

Види органів і установ виконання покарань. Органи державної виконавчої служби. Повноваження уповноваженого органу з питань пробації. Військові частини, гауптвахти. Виправні центри. Дисциплінарний батальйон. Виправні колонії. Виховні колонії.

Тема 5. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених

Нагляд за додержанням законів під час виконання кримінальних покарань. Контроль за діяльністю органів і установ виконання покарань. Відвідування уповноваженими посадовими особами установ виконання покарань. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених. Громадський контроль за дотриманням прав засуджених під час виконання кримінальних покарань.

Розділ 2. ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

Тема 6. Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі

Виконання покарання у виді штрафу. Виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу. Виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю. Виконання покарання

у виді громадських робіт. Виконання покарання у виді виправних робіт. Виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців. Виконання покарання у виді конфіскації майна. Виконання покарання у виді пробаційного нагляду. Виконання покарання у виді арешту. Виконання покарання у виді обмеження волі. Виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.

Тема 7. Виконання покарання у виді позбавлення волі

Загальні положення виконання покарання у виді позбавлення волі. Режим у колоніях та засоби його забезпечення. Умови відбування покарання в колоніях. Праця засуджених до позбавлення волі. Виховний вплив на засуджених до позбавлення волі. Особливості відбування покарання в колоніях різних видів. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками і неповнолітніми. Порядок і умови виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.

Тема 8. Звільнення від відбування покарання. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання, контроль і нагляд за ними

Звільнення від відбування покарання. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання. Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання. Здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	с	лаб	інд	сп		л	с	лаб	інд	сп
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Розділ 1. Загальна частина												
Тема 1. Поняття кримінально-виконавчого права, його предмет, метод та місце в системі права України	14	2	2			10	18	1	-			17
Тема 2. Кримінально-виконавче законодавство України	14	2	2			10	18	1	-			17
Тема 3. Правовий статус засуджених	14	2	2			10	18	1	-			17
Тема 4. Органи і установи виконання покарань	14	2	2			10	18	1	-			17

Тема 5. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених	14	2	2			10	17	-	-			17
Разом за розділом 1	70	10	10			50	89	4	-			85
Розділ 2. Особлива частина												
Тема 6. Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі	33	10	10			13	22	1	2			19
Тема 7. Виконання покарання у виді позбавлення волі	33	10	10			13	22	1	2			19
Тема 8. Звільнення від відбування покарання. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання, контроль і нагляд за ними	14	2	2			10	17	-	-			17
Разом за розділом 2	80	22	22			36	61	2	4			55
Усього годин	150	32	32			86	150	6	4			140

4. Теми семінарських занять

Для студентів денної форми навчання

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Поняття кримінально-виконавчого права, його предмет, метод та місце в системі права України	2
2.	Кримінально-виконавче законодавство України	2
3.	Правовий статус засуджених	2
4.	Органи і установи виконання покарань	2
5.	Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених	2
6.	Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі	10
7.	Виконання покарання у виді позбавлення волі	10
8.	Звільнення від відбування покарання. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання, контроль і нагляд за ними	2
Разом		32

Для студентів заочної форми навчання

№	Назва теми	Кількість
---	------------	-----------

з/п		годин
1.	Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі	2
2.	Виконання покарання у виді позбавлення волі	2
Разом		4

5. Завдання для самостійної роботи

Для студентів денної форми навчання

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин
1.	Поняття кримінально-виконавчого права, його предмет, метод та місце в системі права України	10
2.	Кримінально-виконавче законодавство України	10
3.	Правовий статус засуджених	10
4.	Органи і установи виконання покарань	10
5.	Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених	10
6.	Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі	13
7.	Виконання покарання у виді позбавлення волі	13
8.	Звільнення від відбування покарання. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання, контроль і нагляд за ними	10
Разом		86

Для студентів заочної форми навчання

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин
1.	Поняття кримінально-виконавчого права, його предмет, метод та місце в системі права України	17
2.	Кримінально-виконавче законодавство України	17
3.	Правовий статус засуджених	17
4.	Органи і установи виконання покарань	17
5.	Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених	17
6.	Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі	19
7.	Виконання покарання у виді позбавлення волі	19
8.	Звільнення від відбування покарання. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання, контроль і нагляд за ними	17
Разом		140

6. Індивідуальні завдання

Контрольна робота

Номер варіанту контрольної роботи, який виконує студент, визначається викладачем.

Варіант № 1

1. Поняття кримінально-виконавчого права та його місце в системі права. Предмет та метод правового регулювання кримінально-виконавчого права. Система та принципи кримінально-виконавчого права.

2. Звільнення від відбування покарання. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання. Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання. Здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання.

3. *Адміністрація установи виконання покарань подала до спостережної комісії матеріали на трьох засуджених, які допустили порушення режиму, про переведення їх до приміщення камерного типу. Розглянувши одержані матеріали, спостережна комісія погодилася з адміністрацією установи тільки щодо двох засуджених, а відносно третього - не направляти його до приміщення камерного типу, оскільки в цьому випадку не були застосовані всі наявні засоби впливу на засудженого.*

Який порядок застосування такого засобу стягнення, як переведення до приміщення камерного типу (одиночної камери)?

Варіант № 2

1. Основи правового статусу засуджених. Основні права і обов'язки засуджених.

2. Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.

3. *Після відбування одного місяця покарання в колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання засуджена Шевченко звернулася з проханням до адміністрації надати їй одне тривале побачення з чоловіком та дітьми, які вже прибули на короткострокове побачення.*

Яке рішення може прийняти адміністрація?

Варіант № 3

1. Органи і установи виконання покарань.

2. Порядок і умови виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.

3. *Засуджений Стеценко злісно порушував правила розпорядку, відмовляючись від виходу на роботу. У зв'язку з цим начальник установи виконання покарань віддав розпорядження застосувати до засудженого гамівну сорочку.*

Чи правильні дії начальника установи виконання покарань?

У яких випадках застосовується гамівна сорочка?

Варіант № 4

1. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених.

2. Підстави звільнення від відбування покарання. Порядок дострокового звільнення від відбування покарання.

3. *Засуджений Таран, строк покарання у якого закінчується через три місяці, звернувся до начальника відділення соціально-психологічної служби з проханням дозволити йому відростити волосся на голові та бороду, тому що він бажає приїхати додому у тому виді, у якому його запам'ятали рідні та друзі.*

Що має відповісти начальник відділення соціально-психологічної служби?

Варіант № 5

1. Режим у колоніях та засоби його забезпечення.
2. Загальні положення виконання покарання у виді позбавлення волі.
3. *Юнатов відбував покарання у виді позбавлення волі. Після звільнення від відбування покарання з випробуванням протягом іспитового строку за його поведінкою було встановлено нагляд, який здійснювався уповноваженим органом з питань пробації. Юнатов не виконував обов'язки, встановлені чинним законодавством, а також покладені на нього судом, систематично вчинював правопорушення, що тягнуть за собою адміністративні стягнення. Які дії має вчинити уповноважений орган з питань пробації?*

7. Методи навчання

При викладанні та опануванні студентами навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» використовуються наступні методи навчання:

- словесні (розповідь, пояснення, лекція, бесіда);
- наочні (ілюстрація);
- практичні (вирішення практичних завдань, кейсів).

Крім того, за рівнем самостійної розумової діяльності застосовуються методи:

- проблемного викладу;
- частково-пошуковий метод;
- дослідницький метод.

Лекція – основний вид навчальних занять, призначених для викладення теоретичного матеріалу. Лекції є елементом курсу лекцій, що охоплює основний теоретичний матеріал навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право». Всі лекції є інформаційними (тематичними).

З урахуванням можливої змішаної або дистанційної форм навчання у 2024/2025 навчальному році організація та проведення лекцій з дисципліни буде проводитися виключно у онлайн режимі. При цьому застосовується комбінована форма спілкування з лектора аудиторією, яка включає ознайомлення студентами з навчальним контентом (відеозаписом окремих навчальних питань, розміщеним на платформі *Youtube* або викладених лектором в режимі відеоконференції **ZOOM** (до 60 хв.) та подальше обговорення (до 20 хв.) матеріалу студентами з викладачем (лектором) в режимі реального часу із застосуванням платформи для відеоконференцій **ZOOM**. Здійснюється супровід навчального контенту навчальними презентаційними матеріалами та питаннями для самоперевірки із використанням веб-сервісу *Google Classroom*.

Семінарське заняття – вид навчального заняття, на якому викладач організує дискусію з попередньо визначених проблем (як правило, в межах плану заняття). На кожному семінарському занятті викладач оцінює

підготовлені студентами виступи, активність в дискусії, вміння формулювати та відстоювати свою позицію та ін.

З урахуванням можливої змішаної або дистанційної форм навчання у 2024/2025 навчальному році організація та проведення семінарських занять з дисципліни може проводитись або у онлайн режимі із використанням веб-сервісу *Google Classroom* та платформи для відеоконференцій *ZOOM*, або в аудиторії.

Рекомендується певний порядок підготовки до семінарського заняття: ознайомитися з питаннями, які заплановано розглянути на даному занятті; звернутися до конспекту лекцій, вказівок лектора щодо особливостей вивчення теми; опрацювати основні положення кримінального законодавства, які стосуються теми, рекомендовану для вивчення літературу, законспектувати окремі положення, що стосуються питань теми; засвоїти поняття, які є основними (опорними) для цієї теми; продумати кожне питання, яке виноситься на обговорення, план відповіді.

Колоквіум – вид навчальної роботи, що передбачає з'ясування рівня засвоєння студентами знань, оволодіння вміннями й навичками з окремої теми чи розділу. На колоквіумі науково-педагогічний працівник опитує групу студентів (орієнтуючись на ключові слова теми) і в процесі співбесіди з'ясовує рівень засвоєння матеріалу.

З урахуванням можливої змішаної або дистанційної форм навчання у 2024/2025 навчальному році організація та проведення колоквіумів з дисципліни може проводитись або у онлайн режимі із використанням веб-сервісу *Google Classroom* та платформи для відеоконференцій *ZOOM*, або в аудиторії.

Консультація – форма навчального заняття, при якій студент отримує від науково-педагогічного працівника відповіді на конкретні питання або пояснення окремих теоретичних положень чи їх практичного використання. Окрім того, під час консультацій студенти відпрацьовують аудиторні заняття, на яких вони були відсутні.

Консультація є формою індивідуального (асинхронного) спілкування студента й викладача.

З урахуванням можливої змішаної або дистанційної форм навчання у 2024/2025 навчальному році організація та проведення консультацій з дисципліни може проводитись або у онлайн режимі із використанням веб-сервісу *Google Classroom* та платформи для відеоконференцій *ZOOM*, або в аудиторії.

Самостійна робота студентів, письмові завдання.

Самостійна робота студента є основним засобом засвоєння навчального матеріалу у вільний від аудиторних занять час. Самостійна робота студента включає: опрацювання навчального матеріалу, виконання індивідуальних завдань, науково-дослідну роботу.

Самостійна робота забезпечується системою навчально-методичних засобів, передбачених для вивчення конкретної навчальної дисципліни (підручник, навчальні та методичні посібники, конспект лекцій, робочі зошити,

рекомендована відповідна наукова та фахова монографічна і періодична література).

Навчальний матеріал з дисципліни, передбачений для засвоєння студентом у процесі самостійної поза аудиторної роботи, виноситься на підсумковий контроль разом з навчальним матеріалом, що вивчався при проведенні аудиторних навчальних занять.

8. Методи контролю

Контрольні заходи є необхідним елементом зворотного зв'язку у процесі навчання. Вони визначають відповідність рівня набутих здобувачами вищої освіти знань, умінь та навичок вимогам нормативних документів щодо вищої освіти.

За рівнем контролю результатів навчання розрізняють: самоконтроль, кафедральний та факультетський (інститутський) контроль.

Самоконтроль призначений для самооцінки здобувачами вищої освіти якості засвоєння навчального матеріалу з конкретної дисципліни (розділу, теми). З цією метою в навчальних посібниках для кожної теми (розділу), а також у методичних розробках з лабораторних робіт передбачаються питання для самоконтролю.

Кафедральний контроль проводиться з метою оцінки рівня підготовки здобувачами вищої освіти з дисципліни на різних етапах її вивчення, як правило, науково-педагогічними працівниками даної дисципліни і здійснюється у вигляді вхідного, поточного та підсумкового семестрового контролю.

Факультетський (інститутський) контроль є зовнішнім контролем, призначеним для оцінки досягнення студентами базових результатів навчання, передбачених освітньою програмою, розробки пропозицій щодо оновлення освітніх програм, навчальних планів, робочих програм навчальних дисциплін, оновлення засобів діагностики результатів навчання тощо, порівняння ефективності навчання студентів.

Факультетський (інститутський) контроль проводиться у формі контрольних робіт, які виконуються письмово або з використанням комп'ютерних технологій і, як правило, за тестовими технологіями.

Під час вивчення навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» використовуються такі види контролю результатів навчання: поточний протягом семестру та підсумковий семестровий контроль.

Поточний контроль проводиться науково-педагогічними працівниками на всіх видах аудиторних занять протягом семестру. Поточний контроль може проводитися у формі усного опитування або письмового контролю на семінарських заняттях, лекціях, у формі колоквиуму, виступів здобувачів вищої освіти при обговоренні питань на семінарських заняттях, у формі комп'ютерного тестування тощо. Конкретні форми проведення поточного контролю та схема нарахування балів визначаються робочою програмою навчальної дисципліни.

Підсумковий семестровий контроль визначає ступінь досягнення здобувачами вищої освіти запланованих результатів навчання, що визначені робочою програмою навчальної дисципліни.

Підсумковий семестровий контроль проводиться з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» відповідно до навчальних планів і робочих навчальних планів. Підсумковий семестровий контроль визначає ступінь досягнення здобувачами вищої освіти запланованих результатів навчання, що визначені робочою програмою навчальної дисципліни.

Оцінкою підсумкового семестрового контролю є сума балів, набраних здобувачем вищої освіти протягом семестру при виконанні контрольних заходів, передбачених програмою навчальної дисципліни та балів, набраних ним при складанні семестрового екзамену (виконанні підсумкової залікової роботи). Максимальна сума балів, яку може набрати здобувач вищої освіти при підсумковому семестровому контролі, складає 100.

Оцінка підсумкового контролю з дисципліни «Кримінально-виконавче право» виставляється за дворівневою шкалою оцінювання – оцінки «зараховано», «не зараховано».

До виконання підсумкової залікової роботи максимальна сума балів, які здобувач вищої освіти може набрати протягом семестру, дорівнює 60, а максимальна сума балів підсумкової залікової роботи – 40. Загальна кількість балів за роботу протягом семестру округлюється до найближчого цілого числа. Здобувачі вищої освіти мають бути ознайомлені з набраними ними балами до початку екзаменаційної сесії.

Підсумкові залікові роботи проводяться в обсязі навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни, і в терміни, встановлені навчальним планом. Результати підсумкових залікових робіт оцінюються цілим числом балів.

Здобувач вищої освіти повинен бути ознайомлений із результатами своєї підсумкової залікової письмової роботи не пізніше, ніж через п'ять робочих днів після її написання. Здобувач вищої освіти має право ознайомитися з перевіреною роботою й одержати пояснення щодо отриманої оцінки.

У разі незгоди з оцінкою здобувач вищої освіти має право подати в день оголошення оцінки або наступний робочий день завідувачу кафедри письмову апеляцію, вказавши конкретні причини незгоди з оцінкою. Завідувач кафедри разом з екзаменатором, залучаючи, за необхідності, інших фахівців, протягом трьох днів розглядає апеляцію і в усній формі сповіщає здобувача вищої освіти про результати розгляду.

Результати підсумкового семестрового контролю з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» вносяться науково-педагогічним працівником у відомість обліку успішності; працівники деканату роблять відповідну позначку в індивідуальному навчальному плані здобувача вищої освіти.

Якщо результати здобувача вищої освіти за певним видом навчальної діяльності сумарно оцінені менше ніж 50 балами, він має право до закінчення екзаменаційної сесії повторно виконати підсумкову залікову роботу.

Повторне виконання підсумкової залікової роботи допускається не більше трьох разів. Перші два рази – науково-педагогічному працівнику, при третьому перескладанні – комісії, яка створюється наказом ректора за поданням декана факультету. Оцінка комісії є остаточною.

Результати підсумкового семестрового контролю зберігаються на кафедрі протягом календарного року. З цими матеріалами можуть бути ознайомлені ректор, проректори, начальник Управління якості освіти, директори Навчальних центрів організації освітнього процесу, менеджменту якості та моніторингу освітнього процесу, методичної роботи, декан факультету.

Результати семестрового контролю обговорюються на засіданнях кафедр, ректорату, вчених рад факультетів та вченої ради університету і є одним із важливих чинників управління якістю освітнього процесу в університеті.

Питання, які виносяться на складання підсумкового контролю

1. Поняття кримінально-виконавчого права та його місце в системі права.
2. Предмет та метод правового регулювання кримінально-виконавчого права.
3. Система та принципи кримінально-виконавчого права.
4. Кримінально-виконавчий кодекс України: структура та загальна характеристика.
5. Міжнародні норми в галузі виконання покарань.
6. Стандарти поведіння із засудженими універсального і регіонального характеру та їх врахування у національному кримінально-виконавчому законодавстві.
7. Загальна характеристика правового статусу осіб, які відбувають покарання.
8. Основи правового статусу засуджених.
9. Основні права засуджених.
10. Основні обов'язки засуджених.
11. Види органів і установ виконання покарань.
12. Органи державної виконавчої служби. Повноваження уповноваженого органу з питань пробації.
13. Військові частини, гауптвахти.
14. Виправні центри. Дисциплінарний батальйон.
15. Виправні колонії. Виховні колонії.
16. Загальна структура, чисельність та організація діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України.
17. Персонал Державної кримінально-виконавчої служби України.
18. Права та обов'язки посадових і службових осіб органів і установ виконання покарань, слідчих ізоляторів.
19. Нагляд за додержанням законів під час виконання кримінальних покарань. Контроль за діяльністю органів і установ виконання покарань.

20. Відвідування уповноваженими посадовими особами установ виконання покарань.
21. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених. Громадський контроль за дотриманням прав засуджених під час виконання кримінальних покарань.
22. Виконання покарання у виді штрафу.
23. Виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
24. Виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
25. Виконання покарання у виді громадських робіт.
26. Виконання покарання у виді виправних робіт.
27. Виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.
28. Виконання покарання у виді конфіскації майна.
29. Виконання покарання у виді пробаційного нагляду.
30. Виконання покарання у виді арешту.
31. Виконання покарання у виді обмеження волі.
32. Виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.
33. Визначення засудженому до позбавлення волі виду колонії. Направлення засуджених до позбавлення волі для відбування покарання.
34. Переміщення засуджених до позбавлення волі.
35. Роздільне тримання засуджених до позбавлення волі у виправних і виховних колоніях.
36. Структурні дільниці виправних і виховних колоній.
37. Переведення засуджених до позбавлення волі.
38. Режим у колоніях та його основні вимоги.
39. Технічні засоби нагляду і контролю. Оперативно-розшукова діяльність в колоніях.
40. Режим особливих умов у колоніях.
41. Підстави застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і зброї.
42. Права і обов'язки засуджених до позбавлення волі.
43. Побачення засуджених до позбавлення волі з родичами, адвокатами та іншими особами. Телефонні розмови, користування мережею Інтернет.
44. Короточасні виїзди за межі виправних і виховних колоній.
45. Одержання засудженими до позбавлення волі посилок (передач) і бандеролей. Листування засуджених до позбавлення волі.
46. Матеріально-побутове забезпечення засуджених до позбавлення волі. Медико-санітарне забезпечення засуджених до позбавлення волі.
47. Залучення засуджених до позбавлення волі до суспільно корисної праці.
48. Оплата праці засуджених до позбавлення волі. Відрахування із заробітку або іншого доходу засуджених до позбавлення волі.

49. Соціально-виховна робота із засудженими до позбавлення волі.
50. Загальноосвітнє і професійно-технічне навчання засуджених до позбавлення волі.
51. Богослужіння і релігійні обряди в колоніях.
52. Заходи заохочення, що застосовуються до осіб, позбавлених волі.
- Порядок застосування заходів заохочення до осіб, позбавлених волі.
53. Поняття дисциплінарного проступку особи, яка відбуває покарання у виді позбавлення волі. Заходи стягнення, що застосовуються до осіб, позбавлених волі.
54. Порядок застосування заходів стягнення до осіб, позбавлених волі.
55. Виправні колонії мінімального рівня безпеки.
56. Виправні колонії середнього рівня безпеки.
57. Виправні колонії максимального рівня безпеки.
58. Відбування покарання засудженими вагітними жінками, матерями-годувальницями і жінками, які мають дітей віком до трьох років.
59. Проживання жінок, засуджених до позбавлення волі, за межами виправної колонії.
60. Місця відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.
61. Порядок і умови виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.
62. Зміна умов тримання засуджених до довічного позбавлення волі.
63. Підстави звільнення від відбування покарання.
64. Припинення відбування покарання і порядок звільнення.
65. Порядок дострокового звільнення від відбування покарання.
66. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання.
67. Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання.
68. Органи, що здійснюють нагляд за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.
69. Порядок здійснення нагляду за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням.
70. Відповідальність осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

9. Схема нарахування балів

Денна форма навчання

Поточний контроль, самостійна робота, індивідуальні завдання									Залікова робота	Сума	
T 1	T 2	T 3	T 4	T 5	T 6	T 7	T 8	Контрольна робота, передбачена навчальним планом			
5	5	5	5	5	5	5	5	20	60	40	100

Заочна форма навчання

Поточний контроль, самостійна робота, індивідуальні завдання			Разом	Залікова робота	Сума
Т 6	Т 7	Контрольна робота, передбачена навчальним планом			
20	20	20			

Критерії оцінювання навчальних досягнень

Відповідь на семінарському занятті – 0-5 балів для денної форми навчання і 0-20 балів для заочної форми навчання

Поточний контроль здійснюється, зокрема, шляхом опитування та перевірки результатів виступів на семінарських заняттях за п'ятибальною (двадцятибальною) шкалою оцінок.

5 балів для денної форми навчання (17-20 балів для заочної форми навчання) ставиться за наступних умов: студент активно працює протягом усього практичного заняття; дає повний, правильний, послідовний, зв'язний, обґрунтований виклад питання, що супроводжується правильними прикладами з доктринальних джерел та посиланням на чинне законодавство; все, що викладається, повинно свідчити про глибоке розуміння і орієнтацію в питаннях, що вивчаються; правильні вичерпні відповіді на додаткові питання викладача.

4 бали для денної форми навчання (13-16 для заочної форми навчання) ставиться за наступних умов: студент активно працює протягом практичного заняття; дає правильний, повний виклад змісту підручника і матеріалу, поданого викладачем, але на додаткові контрольні питання, які ставить викладач для з'ясування глибини розуміння і вміння орієнтуватися в окремих аспектах навчальної дисципліни, відповідає лише з деякою допомогою викладача чи колег; недостатньо вичерпні відповіді на додаткові запитання викладача.

3 бали денної форми навчання (9-12 для заочної форми навчання) ставиться за наступних умов: студент на занятті поводить себе пасивно, відповідає лише за викликом викладача; в цілому виявляє знання основного навчального матеріалу, що розглядається, але під час відповіді допускає помилки і усвідомлює їх тільки після вказівки викладача; відповіді на запитання дає не одразу, а тільки після деякого напруження пам'яті, причому відповіді нечіткі; не в змозі без допомоги викладача вивести співвідношення з іншими проблемами дисципліни, що вивчається;

2 бали для денної форми навчання (5-8 для заочної форми навчання) ставиться за наступних умов: допускає суттєві помилки або зовсім пропускає матеріал і частково виправляє ці помилки тільки після вказівки викладача; студент виявляє незнання значної частини навчального матеріалу, нелогічно і невпевнено його викладає, у відповіді мають місце заминки і перерви, не може пояснити проблему, хоча і розуміє її; викладає матеріал не достатньо послідовно.

1 бал для денної форми навчання (1-4 для заочної форми навчання)

ставиться за наступних умов: студент припускається грубих помилок при викладі матеріалу і не виправляє ці помилки навіть при вказівці на них викладача; виявляє нерозуміння навчального матеріалу і як наслідок цього – повна відсутність навичок як в аналізі явищ, так і у подальшому виконанні практичних завдань.

0 балів ставиться тоді, коли студент відмовляється відповідати на поставлені викладачем питання.

Критерії оцінювання контрольної роботи

Кожний варіант контрольної роботи з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» складається з трьох завдань: два теоретичні питання, одне практичне завдання. Відповідь на одне теоретичне питання оцінюється від 0 до 7 балів. Результати виконання практичного завдання оцінюються від 0 до 6 балів. За підсумками контрольної роботи студент може максимально набрати 20 балів.

Підсумкова оцінка знань студентів із навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» виставляється з урахуванням таких критеріїв

90–100 балів («зараховано») заслуговує студент, який міцно засвоїв теоретичний матеріал, глибоко і всебічно знає зміст навчальної дисципліни, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок.

70–89 балів («зараховано») заслуговує студент, який твердо засвоїв теоретичний матеріал, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; має практичні навички, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при аналізі практичного.

50–69 балів («зараховано») заслуговує студент, який в основному опанував теоретичними знаннями навчальної дисципліни, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю.

1–49 балів («не зараховано») виставляється студенту, який не опанував навчальний матеріал дисципліни, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі; відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Шкала оцінювання

Відповідно до кількості набраних балів оцінки за шкалою університету виставляються за такою системою:

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка
	Дворівнева шкала оцінювання
90-100	зараховано
70-89	
50-69	
1-49	не зараховано

10. Рекомендована література

Основна література

1. Конституція України від 28.06.1996. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Кримінально-виконавчий кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15>.
3. Кримінальний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
4. Кримінальний процесуальний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
5. Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004.
6. Європейська конвенція про міжнародну дійсність кримінальних вироків (укр/рос). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_341.
7. Європейські пенітенціарні правила Рекомендація № R (2006)2 Комітету Міністрів держав-учасниць). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_032.
8. Загальна декларація прав людини (рос/укр). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015.
9. Інструкція про порядок організації здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі: затверджена Наказом МВС України, ДДУПВП від 04.11.2003 р. № 1303/203. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0046-04>.
10. Конвенція ООН про права дитини. Права людини і професійні стандарти для працівників пенітенціарної системи в документах міжнародних організацій. К. : Сфера, 2002.
11. Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або принижуючих гідність видів поводження і покарання. Права людини і професійні стандарти для працівників міліції та пенітенціарних установ у документах міжнародних організацій / Українсько-американське бюро захисту прав людини. Амстердам-Київ, 1996.
12. Положення про визначення особам, засудженим до довічного позбавлення волі та позбавлення волі на певний строк, виду колонії, порядок направлення для відбування покарання осіб, засуджених до довічного

позбавлення волі, позбавлення волі на певний строк, арешту й обмеження волі, та їх переведення, Положення про центральну та міжрегіональну комісії з питань визначення особам, засудженим до довічного позбавлення волі та позбавлення волі на певний строк, виду колонії, направлення для відбування покарання осіб, засуджених до довічного позбавлення волі, позбавлення волі на певний строк, арешту й обмеження волі, та їх переведення: Затверджені наказом Міністерства юстиції України від 27.02.2017 № 680/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0265-17>.

13. Положення про порядок здійснення помилування: Затверджене Указом Президента України від 21.04.2015 року № 223/2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/223/2015>.

14. Порядок розгляду звернень громадян у Державній кримінально-виконавчій службі України : Затверджений наказом Міністерства юстиції України від 23.07.2013 № 1475/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1246-13>.

15. Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі : Закон України від 01.12.1994 р. № 264/94-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/264/94-%D0%B2%D1%80#Text>.

16. Про виконавче провадження : Закон України від 21 квітня 1999 р. № 606–XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#Text>.

17. Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів : Закон України від 23.12.1993 р. № 3781-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text>.

18. Про Державну кримінально-виконавчу службу України : Закон України від 23.06.2005 р. № 2713-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2713-15#Text>.

19. Про застосування амністії в Україні : Закон України від 01.10.1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392/96-%D0%B2%D1%80#Text>.

20. Про затвердження Порядку відбування покарання засуджених військовослужбовців у виді тримання в дисциплінарному батальйоні: Наказ Міністерства оборони України від 04.06.2021 № 1124/36746. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1124-21#Text>.

21. Про затвердження Інструкції про умови праці та заробітну плату засуджених до обмеження волі або позбавлення волі: Наказ Міністерства юстиції України від 07.03.2013 № 396/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0387-13#Text>.

22. Про затвердження Переліку заходів щодо реалізації пробаційних програм: Наказ Мініюста України від 28.03.2018 № 926/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0483-18#Text>.

23. Про затвердження Положення про визначення особам, засудженим до довічного позбавлення волі та позбавлення волі на певний строк, виду колонії, порядок направлення для відбування покарання осіб, засуджених до довічного позбавлення волі, позбавлення волі на певний строк, арешту й обмеження волі, та їх переведення, Положення про центральну, міжрегіональну комісії та комісію слідчого ізолятора з питань визначення особам, засудженим

до довічного позбавлення волі та позбавлення волі на певний строк, виду колонії, порядок направлення для відбування покарання осіб, засуджених до довічного позбавлення волі, позбавлення волі на певний строк, арешту й обмеження волі, та їх переведення: Наказ Мініюсту України від 27.02.2017 № 680/5//. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0265-17#Text>.

24. Про затвердження Порядку взаємодії установ виконання покарань, уповноважених органів з питань пробації та суб'єктів соціального патронажу під час підготовки до звільнення осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк: наказ Міністерства юстиції України, Міністерства соціальної політики України, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства внутрішніх справ України від 03.04.2018 № 974/5/467/609/280. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0408-18#Text>.

25. Про затвердження Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань: наказ Мініюсту України від 28.08.2018 № 2823/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1010-18#Text>.

26. Про затвердження Типового положення про уповноважений орган з питань пробації та Типового положення про сектор ювенальної пробації: наказ Мініюсту України від 18.08.2017 № 2649/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1030-17#Text>.

27. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18.02.1992 р. № 2135-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>.

28. Про пробацію : Закон України від 05 лютого 2015 року № 160-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#Text>.

29. Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк : Закон України від 17.03.2011 р. № 3160-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3160-17#Text>.

30. Автухов К. А., Ткачова О. В., Яковець І. С. Організаційно-правові засади діяльності державної пенітенціарної служби України в установах виконання покарань: навч. посібник Х. : Право, 2013.

31. Бандурка А.М., Севостьянов В.П. Правовое положение осуждённых к лишению свободы: учебное пособие. Х. : Ун-т внутр. справ, 1997.

32. Бандурка А. М., Денисова Т.А., Трубников В.М. Общая теория социальной адаптации освобожденных от отбывания наказания : правовой и социально-психологический анализ уголовно-исправительной политики по реабилитации осужденных. Харьков. Запорожье: НУВД ЗГУ, 2002.

33. Богатирьев І. Виправні роботи – як альтернатива позбавленню волі : монографія; Поліц. фін.-правова акад. Бровари : ПФПА, 2010.

34. Богатирьев І. Г. Українська пенітенціарна наука : монографія / І. Г. Богатирьев. Х. : Харків юридичний, 2008.

35. Виконавче провадження в Україні: навч. посібник. К.: Атіка, 2002.

36. Денисова Т. А. Покарання: кримінально-правовий, кримінологічний

та кримінально-виконавчий аналіз : монографія; Інститут права ім. Володимира Сташиса Класичного приватного ун-ту. – Запоріжжя : КПУ, 2007.

37. Засоби виправлення і ресоціалізації засуджених до позбавлення волі: монографія / за заг. ред. А. Х. Степанюка. Х.: Кроссруд, 2011.

38. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник / Бажанов М. І., Баулін Ю. В., Борисов В. І. та ін. / За ред. М. І. Бажанова, В. В. Сташиса, В. Я. Тація. Київ Харків: Юрінком Інтер. Право, 2006.

39. Кримінально-виконавче право України (Загальна та Особлива частини): підручник / за заг. ред. О. М. Джужи. Київ: Атіка, 2010.

40. Кримінально-виконавче право України: підручник / за заг. ред. В.В. Голіни, А. Х. Степанюка. Х. : Право, 2011.

41. Кримінально-виконавче право України: посібник / за заг. ред. Т. А. Денисової. К. : Істина, 2008.

42. Кримінально-виконавче право: Збірник нормативно-правових документів / Уклад. А. Х. Степанюк. Х.: Право, 2005.

43. Кримінально-виконавче право України (в двох томах): підручник / За заг. ред. Є. Ю. Бараша. К., 2018.

44. Кримінально-виконавчий кодекс України: наук.-практ. коментар / Степанюк А. Х., Яковець І.С.; За заг. ред. Степанюка А. Х. Х.: ТОВ «Одіссей», 2005.

45. Лисодєд О. В. Термінологічний довідник із застосування кримінально-виконавчого законодавства / О. В. Лисодєд, М. П. Черненко ; за заг. ред. А. Х. Степанюка ; Інститут вивч. пробл. злочинності НАПрН України. – Х. : Кроссруд, 2010.

46. Місця несвободи в Україні / кол. авторів. – Х.: ХІСД, 2012.

47. Організація роботи персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України з підготовки засуджених до звільнення : наук.-практ. посіб. / В. І. Борисов, А. В. Байлов, В. С. Батиргарєєва та ін. Х.: ХНУВС, 2010.

48. Пенітенціарні системи зарубіжних країн : Навч.-практичн. посіб./ За ред. Мелентьєва М.П. К. 1993.

49. Проблеми забезпечення прав засуджених у кримінально-виконавчій системі України / В. А. Бадира [та ін.] ; заг. ред. Є. Ю. Захаров. Х. : Права людини, 2009.

50. Пташинський О. Б. Пенітенціарна система України. К., 2004.

51. Романов М. В. Дисциплінарна відповідальність засуджених до позбавлення волі. Х. : Фоліо, 2004.

52. Старков О. В. Криминопенология: учеб. пособие М. Экзамен, 2004.

53. Степанюк А.Х., Яковець І. С. Втілення міжнародних стандартів у практику діяльності кримінально-виконавчої системи України : монографія. Х.: Кроссруд, 2007.

54. Хрестоматія з історії пенітенціарної системи України / Упор. Г.О. Радов, І. І. Резник. К.: РВВ КІВС, 1998. Т.1. Ч. 1.

55. Хрестоматія з історії пенітенціарної системи України / Упор. Г.О. Радов, І. І. Резник. К.: РВВ КІВС, 1998. Т.1. Ч. 2.

56. Черненко М. П. Виконання майнових покарань / М. П. Черненко ;

Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. Х., 2006.

57. Яковець І. С. Первинна класифікація засуджених до позбавлення волі та їх розподіл в установі виконання покарання : монографія / І. С Яковець. – Х. : Кроссрууд, 2006.

Допоміжна література

1. Бараш Є. Ю. Управління державною кримінально-виконавчою службою України : адміністративно-правове дослідження : монографія. Х. : НікаНова, 2012.

2. Беца О. В., Панасюк М. П., Шкадюк В. В. Впровадження альтернативних видів покарань в Україні: посібник / Ред. О. Беца. К: МП Леся, 2003.

3. Богатирьов І. Г. Виправні роботи як вид покарань: кримінальні, кримінологічні та кримінально-виконавчі проблеми: монографія. К.: МП Леся, 2002.

4. Богатирьов І. Г. Теорія і практика виконання кримінально-виконавчою інспекцією покарань, не пов'язаних з позбавленням волі: монографія. К.: Атіка, 2005.

5. Впровадження альтернативних видів покарань в Україні : посібник / За ред. Беца О. В. К.: Леся. 2003.

6. Гарбовський Л. А. Конфіскація майна у кримінальному судочинстві України : сучасний стан та проблеми вдосконалення законодавства : монографія / Л. А. Гарбовський ; Держ. податк. адмін. України, Нац. ун-т держ. податк. служби України. Ірпінь : Нац. ун-т ДПС України, 2010.

7. Гура Р. М. Виконання покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю : монографія / Р. М. Гура. Х. : СПД ФО Вапнярчук Н. М., 2005.

8. Жук І. Л. Проблеми економічної ефективності праці засуджених / НАН України ; Рада по вивченню продуктивних сил України ; Мін. освіти України ; Київ. економ. ін-т менеджменту. К., 1999.

9. Костенко В. А. Реалії та стратегічні пріоритети забезпечення потреб суспільства і держави у кваліфікованих фахівцях Державної кримінально-виконавчої служби України / В. А. Костенко. К. : ДЦУПВП, 2006.

10. Литвак О. М. Держава і злочинність : монографія / О. М. Литвак. К. : Атіка, 2004.

11. Максимова Н. Ю. Соціально-психологічні аспекти проблеми гуманізації судочинства та кримінально-виконавчої системи. Комітет сприяння захисту прав дитини. К. : ЗАТ «Віпол», 2005.

12. Морозов О. М, Морозова Т. Р. Агресивні засуджені: Монографія. К.: МП Леся, 2000.

13. Назимко Є. С. Кримінально-правове, кримінологічне та кримінально-виконавче забезпечення депеналізації в Україні : монографія. Донецьк : ДЮІ ЛДУВС ім Е. О. Дідоренка, 2011.

14. Захаров В. П., Колб О. Г. Організація індивідуального запобігання злочинам у кримінально-виконавчій установі : монографія: 2-ге вид., перероб. і

доп. Луцьк : Підприємець Іванюк В. П., 2007.

15. Пешков В. П. Карально-виховний вплив на рецидивістів та його роль у зміцненні дисципліни в установах виконання покарань : монографія. Харків: Ун-т внутр. справ України. 1996.

16. Петков В. П. Управління виховно-виправним процесом і злочинність (історія та сучасність) : монографія Кіровоград: КірюОІ НУВС, 2005.

17. Права людини і професійні стандарти для працівників пенітенціарної системи в документах міжнародних організацій. К. : Сфера, 2002.

18. Романов М. В. Звільнення від відбування покарання: навч. посіб. Х. : НУЮАУ, 2012.

19. Рудник В.І. Позбавлення волі: негативні наслідки та заходи їхньої нейтралізації : монографія. К., 1999.

20. Руценко І. П. Соціологія злочинності : монографія Х.: НУВС, 2001.

21. Степанюк А. Х., Яковець І. С Втілення міжнародних стандартів у практику діяльності кримінально-виконавчої системи України: монографія. Харків: Вид-во «Кроссрод», 2007.

22. Трубников В. М., Чоботарьова Ю. А. Правовий статус засуджених до позбавлення волі : монографія. Х. : 2006

23. Фурса С. Я., Щербак С. В. Виконавче провадження в Україні : навч. посіб. К. : Атіка, 2002.

24. Штефан М. Й., Омельченко М. П., Штефан С. М. Виконання судових рішень: навчальний посібник. К. : Юрінком Інтер, 2001.

25. Юр'єва Л. Н. Кризові стани: монографія. Дніпропетровськ. 1998.

11. Посилання на інформаційні ресурси в Інтернеті, відео-лекції, інше методичне забезпечення

1. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <https://www.rada.gov.ua>.

2. Офіційний сайт Міністерства юстиції України. URL: <https://minjust.gov.ua>.

3. Офіційний сайт Кабінету Міністрів України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua>.

4. Офіційний сайт Міністерства внутрішніх справ України. URL: <https://mvs.gov.ua>.

5. Офіційний сайт судової влади в Україні. URL: <https://court.gov.ua>.

6. Офіційний сайт Верховного Суду. URL: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/>.

7. Офіційний сайт Генеральної прокуратури України. URL: <https://www.gp.gov.ua>.

8. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/>.